

Μ. Αναγνωστάκης, << ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ >>

Το ποίημα ανήκει στην ποιητική συλλογή Ο Στόχος (1970), που περιέχει ποιήματα γραμμένα στην περίοδο της δικτατορίας (1967-1974).

Πέθανες – κι έγινες και συ: ο καλός.

Ο λαμπρός άνθρωπος, ο οικογενειάρχης, ο πατριώτης.

Τριάντα έξι στέφανα σε συνοδέψανε, τρεις λόγοι αντιπροέδρων,
εφτά ψηφίσματα για τις υπέροχες υπηρεσίες που προσέφερες.

Α, ρε Λαυρέντη, εγώ που μόνο το 'ξερα τι κάθαρμα ήσουν,

τι κάλπικος παράς, μια ολόκληρη ζωή μέσα στο ψέμα.

Κοιμού εν ειρήνη δε θα 'ρθω την ησυχία σου να ταράξω.

(Εγώ μια ολόκληρη ζωή μες στη σιωπή θα την εξαγοράσω

πολύ ακριβά κι όχι με τίμημα το θλιβερό σου το σαρκίο).

Κοιμού εν ειρήνη. Ως ήσουν πάντα στη ζωή: ο καλός,

ο λαμπρός άνθρωπος, ο οικογενειάρχης, ο πατριώτης.

Δε θα 'σαι ο πρώτος ούτε δα κι ο τελευταίος.

Μ. Αναγνωστάκης, Επιτ.

Μανόλης Αναγνωστάκης, <<Επιτύμβιον>>

Ενδεικτικά

Θέμα : Στενίτευση της υποκρισίας

{ εικόνα ηθικού, άμερπτου βίου, αγιδιοτελούς προφοράς
{ κ' ενδιαφέροντος για τα κοινά, ενώ στην πραγματικότητα
{ στόχος είναι μόνο η κοινωνική καταξίωση-το συμφέρον
και η υποκριτική στάση της κοινωνίας

Ερώτημα/προβληματισμός : Η στάση μας απέναντι στην υποκρισία

Κριμενικοί δείκτες (ενδεικτικά)

- α' πρόσωπο, β' πρόσωπο
- Ειρωνικό ύφος
- Αντίθεση α' - β' στροφής
- <<έχινες>> (1ος στίχος) → λανθάνει η αντίθεση (του «φαίνεσθαι» με το «είναι»)
- Αντίθεση → συβώρευση θετικών χαρακτηριστικών
→ εκληροί απαξιωτικοί χαρακτηρισμοί που διαψεύδουν
- Αποτροπή στον νεκρό (απευδύνεται στον νεκρό) - β' εικόνα
- Εκφράσεις προφορικού λόγου
σε συνδυασμό με λόγια χλωδικά στοιχεία (ειρωνεία)
- Σημεία στίξης : Παρένθεση, παύλα, διπλή τελεία (άνω-κάτω τελεία)
- Αόυνδετο σχήμα
- Ο τελευταίος στίχος μόνος του (δαν κατακλείδα-συμπέρασμα)